

Міністерство освіти і науки України
Факультету історії, політології і міжнародних відносин
Прикарпатського національного університету
імені Василя Стефаника

Бурачок Л.В.

**Атестація (дисципліни спеціалізації/захист
курсової роботи)**

(Методичний посібник для студентів Факультету історії, політології і
міжнародних відносин, денна та заочна форма навчання)

СОІ – 2 курс

Івано-Франківськ
2019

Бурачок Л.В. Атестація (дисципліни спеціалізації/захист курсової роботи):
Методичний посібник для студентів факультету історії, політології і міжнародних відносин:
– Івано-Франківськ: ВДВ ЦІТ Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника, 2019. – ст. 18.

Підготувала кандидат історичних наук, доцент кафедри всесвітньої історії факультету історії і політології Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника Бурачок Л.В.

Рецензенти:

Жерноклеєв О.С. – доктор історичних наук, професор, завідувач кафедри всесвітньої історії Факультету історії, політології і міжнародних відносин Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника.

Щербін Л. В. – кандидат історичних наук, доцент кафедри всесвітньої історії Факультету історії, політології і міжнародних відносин Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника.

Надруковано за ухвалою Вченої ради факультету історії, політології і міжнародних відносин Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника (протокол №4 від 9.12 2019 р.)

Анотація до курсу

Атестація – студентів здійснюється Екзаменаційною комісією після завершення теоретичної та практичної частини навчання за відповідним освітнім рівнем з метою встановлення фактичної відповідності засвоєних здобувачами вищої освіти рівня та обсягу знань, умінь, інших компетентностей вимогам стандартів вищої освіти за конкретною спеціальністю.

Захист курсових робіт здійснюється на підставі оцінки рівня загально-професійних і спеціалізовано-професійних компетентностей студентів, передбачених відповідним рівнем національної рамки кваліфікацій і Освітньо-професійною програмою підготовки фахівців за спеціальністю. Для проведення захисту курсових робіт студентів створюються Екзаменаційна комісія, строк повноважень якої становить один календарний рік. Формування, організацію роботи та контроль за діяльністю Екзаменаційної комісії здійснює деканат.

Передмова. Пропонований курс «Атестація (дисципліни спеціалізації/захист курсової роботи)» вивчає історію світової цивілізації, етнічну карту світу. Здійснюється класифікація держав, етнічних спільнот. Звертається увага на теоретико-методологічні основи всесвітньої історії, її структуру і життєдіяльність. Характеризується теорія і типологія націй, етнічність, школи етнічності тощо. Вивчається роль традиції в етнічній культурі, досліджується історичні процеси, їх види, а також етнокультурні, політичні, соціальні, історичні процеси. Крім того, розглядаються теорії культурної взаємодії, об'єднувачі та роз'єднувачі процеси, етнічні конфлікти, їх причини. Подається типологія етнічних конфліктів.

Вимоги до знань і вмінь:

Після закінчення курсу студент повинен *знати*:

- етапи становлення етнології як самостійної галузі знань;
- основи методології етнологічного дослідження;
- етнологічні школи, їх теорії та ідеї;
- класифікацію етносів, критерії і види;
- сучасний стан розробки теорії етносу, нації, етнічності;
- основні характеристики та компоненти психології етносу;
- сутність процесів етнічного розмежування та згуртування;
- основні риси сучасних етнічних процесів в світі;
- сутність і типологію етнічних конфліктів;
- проблему співвідношення етнічного і культурного, етнічного і релігійного;
- значення звичаїв і ритуалів в житті того чи іншого представника етносу.

Після закінчення курсу студент повинен вміти:

- використовувати набуті знання в подальшому навчанні;
- аналізувати етнічну специфіку історичних процесів, подій, фактів;
- застосувати на практиці етнологічні методи;
- аналізувати різні фактори життєдіяльності етнічних спільнот;
- співставляти різні інтерпретації основних понять у викладі наукових шкіл;
- робити висновки на основі аналізу статичних і динамічних характеристик психології етносу.

ЦІЛІ І ЗАВДАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ, ЇЇ МІСЦЕ У НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ

Функціями та завданнями проведення Атестації є:

- комплексна перевірка й оцінка науково-теоретичної та практичної фахової підготовки студентів- з *метою* встановлення відповідності їх кваліфікаційного рівня вимогам стандартів вищої освіти, освітньо-професійних програм, навчальним планам і програмам підготовки;
- вирішення питань про надання рекомендацій студентам щодо впровадження та публікації результатів наукових досліджень.

Політика курсу

Засідання Екзаменаційної комісії є відкритими і проводяться за участю більше ніж половини її складу та обов'язкової присутності голови Екзаменаційної комісії. Тривалість засідання не повинна перевищувати шести академічних годин на день. Тривалість захисту курсової роботи одного студента, як правило, не повинна перевищувати 20 хвилин.

Для розкриття змісту випускної курсової роботи студенту надається до п'ятнадцяти хвилин. Після доповіді випускник відповідає на питання членів Екзаменаційної комісії. З дозволу Голови Екзаменаційної комісії запитання можуть задавати всі присутні на захисті. Після відповідей на питання зачитуються відгуки наукового керівника та рецензента (рецензентів). Завершується захист відповіддю випускника на висловлені у відгуках зауваження.

У випадку надання негативного відгуку науковим керівником або негативної рецензії остаточне рішення про допущення курсової роботи до захисту приймає, за результатами попереднього захисту, випускова кафедра.

Повторний захист курсової роботи з метою підвищення оцінки не дозволяється. Якщо студент не з'явився на засідання Екзаменаційної комісії з поважної причини, що підтверджується відповідними документами, йому може бути встановлена інша дата складання екзамену під час роботи Екзаменаційної комісії.

Усіх форм навчальної співпраці стосуються вимоги Положення про запобігання плагіату та інших видів академічної нечесності у навчальній та науково-дослідній роботі студентів ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника» та Кодексу честі ПНУ, яким визначаються норми поведінки студентів і працівників університету

<https://pnu.edu.ua/%D0%BF%D0%BE%D0%BB%D0%BE%D0%B6%D0%B5%D0%BD%D0%BD%D1%8F-%D0%BF%D1%80%D0%BE-%D0%B7%D0%B0%D0%BF%D0%BE%D0%B1%D1%96%D0%B3%D0%B0%D0%BD%D0%BD%D1%8F-%D0%BF%D0%BB%D0%B0%D0%B3%D1%96%D0%B0%D1%82%D1%83/>

Результатив навчання (компетентності)

виділяти наскрізні поняття курсів, формувати в учнів понятійну систему за рахунок включення відповідних груп-понять в уроки, а також планувати і проводити уроки за допомогою сучасних методів і технологій навчання;

ознайомлення студентів з традиційними і інноваційними методами і технологіями навчання, прийомами і пізнавальними завданнями інтерактивного навчання в школі;

за результатами навчання студенти повинні навчитися моделювати уроки історії вільно добирати і оперувати методами і прийомами навчання предмету, оптимізуючи навчально-виховний процес;

Одним з головних завдань курсу є формування в молодого покоління суспільної свідомості, культури, моралі, самостійного творчого мислення, вироблення патріотичної орієнтації, прагнення до самореалізації.

У результаті вивчення навчальної дисципліни студент повинен знати:

- теоретичні і практичні основи методики навчання історії, орієнтуватися на їх сучасні досягнення; тенденції розвитку сучасної освіти; сучасні підходи до цілей і структури шкільних курсів історії і суспільствознавчих предметів; критерії відбору і принципи структурування змісту навчальних курсів у ЗОШ; закономірності, принципи, методи, форми і засоби навчання та виховання учнівської молоді; особливості організації та проведення навчально-виховної роботи у загальноосвітніх навчальних закладах відповідно до положень нормативно-правової бази національної системи освіти і сучасної педагогічної науки (D1);

- види пізнавальних умінь і можливостей учнів з історії і суспільствознавчих предметів, способи вивчення пізнавального інтересу учнів, методичні принципи і прийоми активізації пізнавальної діяльності учнів(D1);

- методи формування навичок самостійної роботи й розвиток творчих здібностей і логічного мислення учнів (D1);

- способи перевірки та оцінювання результатів навчання історії і суспільствознавчих предметів, методичну роботу учителя (D1);

- способи мотивації навчання і прагнення до успіху (D1);

- знати термінологію, зокрема «педагогічна майстерність», «інноваційні технології» (D2);

- основи теорії і методології освіти, необхідні для професійної діяльності, проектувати і здійснювати освітній процес з урахуванням сучасної соціокультурної ситуації і рівня розвитку особистості (D3);

вміти:

мати сформоване критичне і творче мислення і вміти його формувати в учнів (D7);

самостійно проводити уроки, визначаючи мету, форму, вид, план уроку, етапи уроку, їх тривалість,

використовувати знання, уміння і навички із дисципліни для розв'язання конкретних задач у професійній діяльності учителя історії і суспільствознавчих предметів, зокрема, володіти методикою проведення різних форм організації навчального процесу, використовувати методи формування навичок самостійної роботи й розвиток творчих здібностей і логічного мислення учнів; володіти технологіями оцінювання рівнів навчальних досягнень учнів з історії і суспільствознавчих предметів (використовуючи індивідуальний і диференційований підхід), вести педагогічне спостереження; формувати загальні і предметні компетентності в учнів; способи мотивації навчання і прагнення до успіху (D9);

самостійно оцінювати освітні проблеми, пропонувати способи їх розв'язання, що дозволить в умовах неповної (недостатньої) інформації інтегрувати знання для розв'язання власних та суспільних проблем; вміти планувати навчальну діяльність, застосовувати найбільш раціональні способи навчальної праці, проводити рефлексію, самооцінку та коригування пізнавальної діяльності; формувати ініціативу (D13);

розуміти значення культури як форми людського існування, поважати різноманіття та мультикультурність світу і керуватися у своїй діяльності сучасними принципами

толерантності, діалогу і співробітництва; а також проводити діяльність, спрямовану на збереження і використання історико-культурної спадщини в навчальних цілях (D15);

□ застосувати професійний і творчий потенціал як в інтересах українського суспільства (в освітній і соціальній сферах суспільного життя), так і для самореалізації особистості; розуміти проблематику ролі й місця людини в історичному процесі (D18);

4. Результати навчання (компетентності)

Здатність розв'язувати складні спеціалізовані задачі та практичні проблеми, приймати нестандартні рішення у практиці викладання історії в навчальних закладах середньої освіти та у процесі навчання за спеціальністю, що передбачає застосування теорій та методів методики викладання і характеризується комплексністю та невизначеністю педагогічних умов організації навчально-виховного процесу в основній (базовій) середній школі (C1).

Комунікативна (C2) – правильно коментувати, анотувати або редагувати плани-конспекти, документи ін.; спілкуватися державною мовою як усно, так і письмово, вміння правильно розмовляти та писати різними комунікативними стилями, а саме неофіційним, офіційним.

Лінгвістична (C3) – здатність отримувати професійну інформацію іноземною мовою.

Інформаційно-цифрова компетентність (C4) – здатність використовувати інформаційно-комунікаційні технології (ІКТ) та інтегрувати їх в навчальне середовище.

Компетентності в природничих науках і технологіях (C5) – здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.

Соціальна і громадянська компетентність (C6) – здатність до міжособистісної взаємодії на основі етичних міркувань (мотивів), вміння працювати в колективі й ефективно співпрацювати з учасниками навчального процесу; уміння попереджати і розв'язувати конфлікти, досягати компромісів; діяти громадсько і соціально відповідально і свідомо та з почуттям поваги до оточуючих, усвідомлювати рівні можливості та гендерні проблеми.

Навчання вчитись (C7) – здатність вчитися і спільно, і автономно, здатність до пошуку та засвоєння нових знань, набуття нових вмінь і навичок, організації навчального процесу (власного і колективного), самостійне набуття нових компетентностей, а також здатність виявляти і творчо підходити до вирішення проблем, ухвалювати обґрунтовані рішення, генерувати нові ідеї, брати відповідальність і виявляти ініціативу, зокрема через використання елементів інноваційних технологій, вміння визначати і наполегливо реалізовувати поставлені завдання і взяті обов'язки, зокрема, під час групової роботи, вибудовувати свою навчальну траєкторію, оцінювати прогрес і результати навчання, навчатися впродовж життя.

Загальнокультурна компетентність (C8) – здатність аналізувати й оцінювати найважливіші досягнення національної, європейської та світової науки й культури, орієнтуватися в культурному та духовному контекстах сучасного українського суспільства; усвідомлювати рівні можливості та гендерні проблеми; цінувати та поважати різноманітність та мультикультурність в Україні на основі підготовки планів-конспектів, присвячених проблематиці культури.

Екологічна компетентність і здоровий спосіб життя (C9) – здатність усвідомлення ролі навколишнього середовища для життя і здоров'я людини, прагнення до його збереження; здатність до здійснення професійної діяльності згідно з вимогами охорони праці й техніки безпеки; здатність і бажання дотримуватися здорового способу життя.

Фахові (предметні) компетентності:

C10. Наявність системи знань із навчальної дисципліни, необхідних для роботи в навчальних закладах середньої освіти, зокрема, сучасні підходи до цілей і структури шкільних курсів історії і суспільствознавчих предметів; критерії відбору і принципи структурування змісту навчальних курсів у ЗОШ; закономірності, принципи, методи, форми і засоби навчання та

виховання учнівської молоді; особливості організації та проведення навчально-виховної роботи у загальноосвітніх навчальних закладах відповідно до положень нормативно-правової бази національної системи освіти і сучасної педагогічної науки; здатність формувати в учнів ключові і предметні компетентності ін.

S11. Здатність усвідомлювати та інтерпретувати вивчене, формувати й науково аргументувати власну позицію, брати активну участь у дискусіях.

S12. Здатність до міждисциплінарної взаємодії й уміння працювати з матеріалом суміжних освітньо-наукових сфер (філософія, політологія, філологія, культурологія, соціологія тощо) під час вирішення навчальних і наукових завдань, мати синтетичне мислення.

S13. Здатність застосовувати знання, уміння і навички із дисципліни в практичній діяльності, організації навчально-виховного процесу, розробці навчально-методичного забезпечення уроків, при веденні дискусії.

S14. Здатність володіти навичками практичного використання знань з основ дидактики та педагогічної діяльності, застосовувати сучасні методи і освітні технології під час підготовки планів-конспектів і проведення симуляцій уроків.

S15. Здатність володіти сучасним методичним інструментарієм.

S16. Здатність вміло користуватися вербальними і невербальними засобами передачі інформації.

S18. Здатність порівнювати й оцінювати діяльність історичних осіб із позиції загальнолюдських та національних цінностей; визначати роль людського фактора в історії, розкривати внутрішні мотиви й зовнішні чинники діяльності історичних осіб, соціальних груп.

S19. Здатність керувати і спрямовувати навчально-виховний процес, спираючись на здобуті знання, психологічні особливості різних вікових і соціальних груп учнів.

S21. Здатність до усвідомлення суспільного статусу і призначення професійної діяльності вчителя історії і суспільствознавчих предметів, важливості збагачення професійних якостей відповідно до нових суспільно-політичних реалій; усвідомлення необхідності подальшого навчання, вивчення, узагальнення і поширення передового педагогічного досвіду.

S22. Здатність ефективно реалізовувати громадянські права та обов'язки з метою розвитку демократичного громадянського суспільства, виховувати правову свідомість та культуру в учасників освітнього процесу; орієнтація на успіх, позитивні очікування, відкритість, гнучкість, правдивість, емоційність.

S23. Здатність до розуміння теоретичних і практичних засад економічної науки та підприємницької діяльності, основних особливостей сучасної світової та національної економіки, формувати економічну грамотність і підприємливість.

S24. Здатність формувати високу історичну й громадянську свідомість, національну гідність та історичну національну пам'ять, провадити громадянсько-патріотичне виховання серед молоді як на уроках, так і в позаурочних заходах.

Розподіл балів, які отримують студенти

Модуль 1				Модуль 2	Екзамен	Сума
Навчальна (аудиторна) та самостійна робота				ІНДЗ (реферат)		
Змістовий модуль 1		Змістовий модуль 2				
T1- T9	Сума	T1-T20	Сума			
Робота на парах – 50 Тест – 50	100	Робота на парах – 30 Тест – 10	40	10	50	100

Шкала оцінювання: національна та ECTS

Сума балів за всі види навчальної діяльності	ОцінкаECT S	Оцінка за національною шкалою	
		для екзамену, курсового проекту (роботи), практики	для заліку
90 – 100	A	відмінно	зараховано
80 – 89	B	добре	
70 – 79	C		
60 – 69	D	задовільно	
50 – 59	E		
26 – 49	FX	незадовільно з можливістю повторного складання	не зараховано з можливістю повторного складання
0-25	F	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни	не зараховано з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

Теми лекційних занять

Тема 1. Предмет, структура і завдання джерелознавства.

1. Визначення предмету джерелознавства.
2. Завдання історичного джерелознавства.
3. Структура джерелознавства.

Тема 2. Класифікація історичних джерел.

1. Наукова класифікація джерел як теоретико-методологічна процедура.
2. Поняття класифікаційної схеми
4. Зв'язок джерелознавства з іншими галузями знання.

Тема 3. Класифікація історичних джерел.

3. Типологічна класифікація історичних джерел.
4. Видова класифікація історичних джерел.

Тема 4. Загальна класифікація джерел з історії міжнародних відносин нового і новітнього часу.

1. Поняття історичні джерела. Типи джерел.
2. Класифікація письмових джерел.

Тема 5. Законодавчі акти як джерело з іст. М.В.

1. Види законодавчих актів та їх значення як історичного джерела.
2. Основні публікації законодавчих актів.
3. Джерелознавчий аналіз законодавчих актів.

Тема 6. Особливості наукового використання дипломатичних документів.

1. Загальний зміст і завдання джерелознавчого аналізу документів.
2. Джерелознавчий аналіз і прийоми роботи з дипломатичними документами.

Тема 7. Парламентські документи як дж. з іст. МВ

1. Організація і функціонування парламентів. Види парламентських документів
2. Основні публікації парламентських документів та особливості їх джерелознавчого аналізу.

Тема 8. Мемуарні джерела.

1. Мемуарні джерела, їх жанри та різновиди. Особливості та значення їх як історичного джерела.
2. Найважливіші публікації мемуарних джерел. Особливості їх джерелознавчого аналізу.

Тема 9. Преса як джерело з іст. МВ.

1. Походження, осн. види преси та її знач., як історичного джерела
2. Жанри публікацій у періодиці
3. Методика вик. преси в історичному дослідженні.
4. Бібліографічний показувані та інша інформація про пресу.

Тема 10. Преса як джерело з іст. МВ

1. Методика вик. преси в історичному дослідженні.

2.Бібліографічний показувані та інша інформація про пресу.

Тема 11. Епістолярна спадщина як історична історична спадщина

- 1.Епістолярні джерела, їх особливості та значення.
- 2.Методика використання епістолярних джерел в історичній документації

Тема 12. Дипломатичні документи

- 1.Поняття дипломатії. Організація дипломатичної служби у новітній час.
- 2.Дипломатична документація: походження, значення і склад.
- 3.Зберігання і публікації дипломатичних документів.

Тема 13. Дипломатичні документи

- 1.Зберігання і публікації дипломатичних документів.

Тема 14. Аналітична критика історичних джерел.

- 1.Поняття джерелознавчої критики, її структура і завдання.
2. Основні завдання аналітичної критики.

Тема 15. Аналітична критика історичних джерел.

- 1.Поняття джерелознавчої критики, її структура і завдання.
2. Основні завдання аналітичної критики.

Плани семінарських занять

1. Вибір та остаточне затвердження теми, курсової роботи отримання завдання на її виконання на кафедрі
2. Пошук та опрацювання першоджерел і наукової літератури з теми кваліфікаційної роботи, коригування її плану, написання робочих варіантів текстів структурних підрозділів курсової роботи.
3. Оформлення наукового апарату курсової роботи.
4. Консультації з науковим керівником та іншими фахівцями з теми курсової роботи.
5. Ознайомлення з Графіком роботи ЕК та розподілом студентів за екзаменаційними групами (за розпорядженням декана факультету)
6. Попередній захист курсової роботи на засіданні кафедри
7. Захист курсової роботи під час роботи Екзаменаційної комісії

ПРОГРАМОВІ ВИМОГИ

1. Дипломатія Наполеона і європейські держави
2. Зовнішня політика Наполеона і позиція дипломатичних кіл європейських країн.
3. Талейран і дія „принципу легітимізму”.
4. Переговори імператорів: дипломатичні методи Наполеона і Олександра І.
5. Україна в дипломатичній стратегії Наполеона.
6. Дипломатичний контекст Віденського конгресу.
7. Віденська система. «Священний союз»у європейській політиці
8. Нова політична карта Європи та колоніальних володінь. «Сто днів» Наполеона.
9. Утворення «Священного союзу». Ахенський дипломатичний конгрес.
10. Революції в Іспанії, Португалії та Італії і реакція на них європейських урядів.
11. Конгрес у Вероні і французька інтервенція в Іспанії.
12. Війна за незалежність іспанських колоній в Америці та позиції європейських держав.
Криза Священного союзу.
13. Об'єднання Німеччини і модернізація розстановки сил в Європі.
14. Курс пруського канцлера О. фон Бісмарка на об'єднання Німеччини під егідою Пруссії.
15. Шлезвіг-гольштейнська проблема.
16. Австро-пруська війна
17. Франко-пруська війна. Франкфуртський мир.
18. Зміна балансу сил на континенті. Союз трьох імператорів (Австро- Венгрії, Німеччині і Росії) - гарант нового статус-кво.
19. Зовнішня політика США в другій половині XIX ст.
20. Політика в період Громадянської війни і Реконструкції.
21. Справа «Алабами».
22. Поява міжнародного арбітражу.
23. Доктрина Річарда Олні (1895).
24. Розвиток Т. Рузвельтом доктрини Монро.
25. Перші Панамериканські Конгреси.
26. Венесуельські кризи.
27. Дипломатія провідних держав і міжнародні відносини напередодні й під час Першої світової війни.
28. Співвідношення сил в Європі наприкінці першого десятиріччя XX ст., плани провідних держав напередодні Першої світової війни.
29. Причини, характер і цілі Великої війни.
30. Боротьба країн Антанти і німецького блоку за союзників після початку війни.
31. Еволюція позиції США і Росії щодо війни.
32. Перемога Антанти, підписання умов перемир'я
33. Початок Другої світової війни і зовнішня політика великих держав
34. Політичний зміст “дивної війни” на Заході, політика США, Франції та Великої Британії.
35. Радянсько-фінська війна і політика СРСР щодо країн Прибалтики.

37. Напад Німеччини на СРСР, прискорення процесу створення антигітлерівської коаліції.
38. Вступ США у війну.
39. Розпад колоніальної системи. Рух неприєднання у світовій політиці
40. Криза колоніалізму і різні шляхи деколонізації після Другої світової війни.
41. Роль ООН в деколонізації.
42. Рух неприєднання як новий фактор міжнародних відносин.
43. Боротьба наддержав за сфери впливу в „третьому світі”.
44. Предмет, структура і завдання джерелознавства.
45. Визначення предмету джерелознавства.
46. Завдання історичного джерелознавства.
47. Структура джерелознавства.
48. Класифікація історичних джерел.
49. Наукова класифікація джерел як теоретико-методологічна процедура.
50. Поняття класифікаційної схеми
51. Зв'язок джерелознавства з іншими галузями знання.
52. Класифікація історичних джерел.
53. Типологічна класифікація історичних джерел.
54. Видова класифікація історичних джерел.
55. Загальна класифікація джерел з історії міжнародних відносин нового і новітнього часу.
56. Поняття історичні джерела. Типи джерел.
57. Класифікація письмових джерел.
58. Законодавчі акти як джерело з іст. М.В.
59. Види законодавчих актів та їх значення як історичного джерела.
60. Основні публікації законодавчих актів.
61. Джерелознавчий аналіз законодавчих актів.
62. Особливості наукового використання дипломатичних документів.
63. Загальний зміст і завдання джерелознавчого аналізу документів.
64. Джерелознавчий аналіз і прийоми роботи з дипломатичними документами.
65. Парламентські документи як дж. з іст. МВ
66. Організація і функціонування парламентів. Види парламентських документів
67. Основні публікації парламентських документів та особливості їх джерелознавчого аналізу.
68. Мемуарні джерела.
69. Мемуарні джерела, їх жанри та різновиди. Особливості та значення їх як історичного джерела.
70. Найважливіші публікації мемуарних джерел. Особливості їх джерелознавчого аналізу.
71. Преса як джерело з іст. МВ.
72. Походження, осн. види преси та її знач., як історичного джерела
73. Жанри публікацій у періодиці
74. Методика вик. преси в історичному дослідженні.
75. Бібліографічний показувані та інша інформація про пресу.
76. Преса як джерело з іст. МВ

- 77.Методика вик. преси в історичному дослідженні.
- 78.Бібліографічний показувані та інша інформація про пресу.
- 79.Епістолярна спадщина як історична історична спадщина
- 80.Епістолярні джерела, їх особливості та значення.
- 81.Методика використання епістолярних джерел в історичній документації
- 82.Дипломатичні документи
- 83.Поняття дипломатії. Організація дипломатичної служби у новітній час.
- 84.Дипломатична документація: походження, значення і склад.
- 85.Зберігання і публікації дипломатичних документів.
- 86.Дипломатичні документи
- 87.Зберігання і публікації дипломатичних документів.
- 88.Аналітична критика історичних джерел.
- 89.Поняття джерелознавчої критики, її структура і завдання.
- 90.Основні завдання аналітичної критики.
- 91.Аналітична критика історичних джерел.
- 92.Поняття джерелознавчої критики, її структура і завдання.
93. Основні завдання аналітичної критики.

Самостійна робота

Критерії оцінювання самостійної роботи студентів.

Навчальна програма, яка завершується заліком або екзаменом:

№ п/п	Критерії	Кількість балів для дисципліни, яка завершується заліком	Кількість балів для дисципліни, яка завершується екзаменом
1.	Глибоко розкрита відповідь, з відображенням авторської позиції.	15-12 балів	10-9 балів
2.	Правильна стисла відповідь.	11-9 балів	8-7 балів
3.	Поверхова відповідь.	8-6 балів	6-5 балів
4.	Поверхова відповідь з наявністю окремих помилок.	5-3 бали	4-3 бали
5.	Розкриття лише окремого аспекту питання.	2-1 бал	2-1 бал
6.	Неправильна відповідь, або її відсутність.	0 балів	0 балів

1. Поняття історичного джерела. Типи джерел.
2. Класифікація джерел з історії міжнародних відносин.
3. Поняття дипломатії. Орієнтація дипломатичної служби у новий і новітній час. 3
4. Дипломатична документація: походження, склад, значення.
5. Зберігання і публікації дипломатичних документів.
6. Зміст і завдання джерелознавчого аналізу документів.
7. Джерелознавчий аналіз і прийоми роботи з дипломатичними документами.
8. Види законодавчих актів та їх значення як історичного джерела.
9. Основні публікації законодавчих актів. Джерелознавчий аналіз законодавчих актів.
10. Організація і функціонування парламентів. Види парламентських документів.
11. Основні публікації парламентських документів та особливості їх джерелознавчого аналізу.
12. Походження та основні види преси. Преса як джерело історії міжнародних відносин.
13. Методика використання преси в історичному дослідженні. 4
14. Мемуарні джерела, їх жанри та різновиди. Значення мемуарів як джерела з історії міжнародних відносин.
15. Найважливіші публікації мемуарних джерел. Особливості їх джерелознавчого аналізу.
16. Епістолярні джерела, їх особливості і значення.
17. Методика використання епістолярних джерел в історичному дослідженні.
18. Київська Русь на міжнародній арені.
19. Дипломатичний спадок середньовічної Італії. Італійські міста-держави.
20. Підйом національно-визвольного руху на Балканах.

21. Зовнішня політика США в другій половині XIX ст.
22. Входження Української козацької держави до дипломатичного простору.
23. Дипломатія Наполеона і європейські держави.
24. Міжнародні відносини у ранній період Нового часу.
25. Віденська система. «Священний союз» у європейській політиці.
26. Поняття історичного джерела. Типи джерел.
27. Класифікація джерел з історії міжнародних відносин.
28. Поняття дипломатії. Орієнтація дипломатичної служби у новий і новітній час.
29. Дипломатична документація: походження, склад, значення.
30. Зберігання і публікації дипломатичних документів.
31. Зміст і завдання джерелознавства, його аналізу документів. Джерелознавчий аналіз і прийоми роботи з дипломатичними документами.
32. Джерелознавчий аналіз і прийоми роботи з дипломатичними документами.
33. Види законодавчих актів та їх значення як історичного джерела.
34. Основні публікації законодавчих актів. Джерелознавчий аналіз законодавчих актів.
35. Організація і функціонування парламентів. Види парламентських документів.
36. Основні публікації парламентських документів та особливості їх джерелознавчого аналізу.
37. Проходження та основні види преси. Преса як джерело історії міжнародних відносин.
38. Методика використання преси в історичному дослідженні. Бібліографічні показувані та інша інформація про пресу; її пошук використання
39. Мемуарні джерела, їх жанри та різновиди. Значення мемуарів як джерела з історії міжнародних відносин.
40. Найважливіші публікації мемуарних джерел. Особливості їх джерелознавчого аналізу.
41. Епістолярні джерела, їх особливості і значення.
42. Методика використання епістолярних джерел в історичному дослідженні.

РЕКОМЕНДОВАНІ ДЖЕРЕЛА ТА ЛІТЕРАТУРА

1. Газін В.А. Актуальні проблеми сучасності: історія, світова політика. – К. 2009.
2. Документи та матеріали з історії міжнародних відносин періоду «холодної війни» / Укл. Сич О.У, Мінаєв А.В. – Чернівці, 2008.
3. Сич О, Мінаєв А. В. Світ у другій половині ХХ – на поч. ХХІ ст.: основні тенденції політичного та соціально-економічного розвитку.
4. Білоус О.Г. Глобальне перспектива і сталий розвиток. – К., 2005.
5. Все о Франции. Общие сведения. История – Харів, 2005.
6. Германия в ХХ веке. – М., 2005.
7. Горбач О.М. Доктрини зовнішньої політики: історія та сучасний розвиток. – Л., 2005
8. Давлетов А.Р. Политическая история Европы ХХ- нач. ХХІ века: учеб. Пособье. – Запорожье, 2007.
9. Салабай В.Ф. Історія сучасного світу: навч.-метод. посібник. – К., 2006.
10. Кримський С. Б. Цивілізаційний розвиток людства. – К., 2006.
11. Орлова Т.В. Історія сучасного світу. – К., 2006.
12. Постоловський Р, Троян С. Світ на зламі епох: історія к.ХІХ-сер. ХХ ст. – К., 2000.
13. Сагрин В.В. Политическая история США. – М., 2006.
14. Тивовар С, Слюсаренко А. Всесвітня історія. Новітній період 1945 – 1997. К., 1998.
15. Повленко Ю.В. Історія світової цивілізації . – К. 1999.
16. Тивовар С, Сіріщев Я. Всесвітня історія ХХ ст. – К., 1995.
17. Трубайчук А.Ф. Друга світова війна. – К., 1995.
18. Шмелёв И. П. Европа: вчера, сегодня, завтра. – М. 2002.
19. Корсаков К. И. История Великобритании. – М. 1997.
20. Кредер А.А. Новейшая история ХХ в. – М. 1995.
21. Іваницька О. Франко-каудильйо Іспанії – Вінниця, 2002.
22. Козлітін В.Д. Друга світова війна 1939-1945 рр. – Харків, 2001.
23. Міжнародні відносини та зовнішня політика (1980-2000 рр.). – К. 2001.
24. Трухановський В.Т. Уинстон Черчилль. – 5-е изд., испр. доп. –М. 2003.
25. История Франции: В 3-х т. –Т.3. –М., 1973.
26. Копійка В.В Розширення Європейського Союзу. Територія і практика інтеграційного процесу. – К., 2002.
27. Світова та європейська інтеграція : Навч. посібник / За заг. ред. Я.Й. Малика. – Львів, 2005.
28. Орлова Т.В. Історія сучасного світу. Навч. пос. –К., 2006.
29. Малик Я.Й. Світова та європейська інтеграція. Навч. пос. – Львів.2005
30. Афонін Е.А. Бандурка О.М. та ін. Велика розтока (глобальні проблеми сучасності: соціально-історичний аналіз). – К., 2002.
31. Міжнародні відносини та зовнішня політика (1980-2000 роки) / Гайдуков Л. Ф. та ін. – К., 2001.
32. Дорозель Ж-Б. Історія дипломатії від 1919 року до наших днів. –К. 1995.
33. Міжнародні відносини та зовнішня політика (1945-70-ті роки) / Манжола В.А, Білоусов М.М. та ін. – К., 1999.

34. Зеленко А.М. Дипломатія і політика. – Харків, 2003.
35. ООН у системі міжнародних відносин. –К., 1995.
36. Циватий В.Г. ООН у системі координат глобалізованого світу ХХІ ст.: інституціональні традиції, цивілізаційний вимір, сучасні виклики // Актуальні проблеми міжнародних відносин : Збірник наукових праць. – К., 2005.
37. Гинцбер Л. И. Ранняя История ницизма. Борьба за власть. – М. 2004.
38. Відяньський С.В. Зовнішня політика України в умовах глобалізації. –К. 2014.
39. Араш М. «Да здравствует Муссолини» Реабилитация фашизма в Италии. –М. 2010.
40. Іваницька О.П. Новітня історія країн Європи та Америки – Вінниця, 2003.
41. Макеев С. Демони мери та мечем війни. Соціальні конфлікти посткомуністичної доби. – К., 1997.
42. Білоус О.Г. Глобалізація і національна стратегія України. – К. 2001.
43. Гелей С.Д., Рутар С.М. Політико-правові системи світу: Навч. посібник. – К. 2006.
44. Попов А. «Агония Веймарской республики». –К. 2017.
45. Бані-Насер Фаді. Миротворчі операції ООН: територія і практика. –К., 2005
46. Цветков Г.М. Міжнародні відносини й зовнішня політика в 1917 -1945 рр. –К., 1997
47. Б. Муссолини «Доктрина фашизму» - 1932.
48. Бернс Дж., Рузвельт Р. «Человек и политик» -К. 1997
49. Пожарская Д. Франко и его время. – К. 2001
50. Соколов Б. «Адольф Гитлер. Жизнь под свастикой» - вид АСТ –К. 2005.
51. Мальський М.З. Теорія міжнародних відносин - К., 2007.
52. Манжола В. А. Міжнародні відносини та зовнішня політика 1945-70-ті рр. –К., 2001
53. Романо Проді. Ідея єдиної Європи. –К., 2002
54. Копель О.А. Міжнародні відносини ХХ ст. –К., 1999
55. Кредер А.А. Новейшая история ХХ в. – М. 1995.
56. Іваницька О. Франко-каудильйо Іспанії – Вінниця, 2002.
57. Козлітін В.Д. Друга світова війна 1939-1945 рр. – Харків, 2001.
58. Міжнародні відносини та зовнішня політика (1980-2000 рр.). – К. 2001